

(14). חוק רישוי עסקים

להלן מובאת פרשנותנו לסעיף 32 לחוק רישוי עסקים, לאחר התייעצות עם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, מר מני מזוז:

צו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה - 1995 (להלן: הצו), מפרט רשימת עיסוקים עליהם חלה חובת רישוי מכוח חוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968.

הכלל: רשימת העיסוקים בצו מתייחסת לפעילות המתנהלת בעסק שהוא לשם הפקת רווחים;

החריג: מצוי בסעיף לחוק רישוי עסקים:

"32. עיסוק של חבר בני אדם

לענין חוק זה יראו כעסק גם כל עיסוק של חבר בני אדם, בין מאוגד ובין אם לא מאוגד, אף שאיננו לשם הפקת רווחים אם נתקיים בו אחד מאלה:

- (1) הנהנים היחידים ממנו הם חבריו שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד;
- (2) אילו היה מקום העיסוק פתוח לקהל הרחב - היה נחשב כעסק."

את סעיף 32 המהווה כאמור חריג לכלל בדבר היות הפעילות מתנהלת בעסק לשם הפקת רווחים, יש לפרש בצמצום:

32(1) עיסוק של קבוצת אנשים, שלא לשם הפקת רווחים, כאשר הנהנים היחידים ממנו הם חבריו שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד.

הכוונה היא לפעילות המנויה בצו, המיועדת לקבוצת אנשים מסוימת, שהצטרפותם לקבוצה היא תמורת תשלום דמי חבר. כגון: בריכת שחיה (פריט מס' 7.4 לצו) במועדון חברים, קאונטרי קלאב וכו'.

32(2) עיסוק של קבוצת אנשים, שלא לשם הפקת רווחים, אשר אופי הפעילות שלו היא כמו של עסק לשם הפקת רווחים.

הכוונה היא לפעילות המנויה בצו, אשר למרות שאינה מנוהלת כעסק לשם הפקת רווחים, הרי שהיא בעלת אופי והיקף בדומה לעסקים שהם פתוחים לקהל הרחב. כגון: בריכת שחיה (פריט 7.4 לצו) בקיבוץ או ישוב. שכן, לאור המספר הרב של הנהנים מן הפעילות, דומה הפעילות במקום לפעילות המתנהלת גם בעסק המנוהל לשם הפקת רווחים.

בברכה,
יעקב אפרתי
המנהל הכללי